

ТАҚРИЗИ МУҚАРРИЗИ РАСМӢ

ба диссертатсияи Каримӣ Мадина Давронзода дар мавзуи “Хусусиятҳои ташкили сайёҳии экологӣ дар ҳудудҳои табиӣ махсус муҳофизатшавандаи вилояти Суғд (Дараи Сабз) ва таъсири он ба устуворияти геоэкологӣ” барои дарёфти дараҷаи илмӣ доктори фалсафа (PhD) - доктор аз рӯи ихтисоси 6D091100 – Геоэкология ва идоракунии истифодабарии табиат (6D091101.02 – Соҳаи илмҳои география). – шаҳри Хоруғ. – 2025. – 10 с.

1. Мутобикати мавзӯ ва муҳтавои диссертатсия ба шиносномаи ихтисоси илмӣ

Муайян карда шуд, ки мавзӯ ва муҳтавои диссертатсияи мазкур ба меъёрҳои ҳар се банди дар зер зикрфтаи шиносномаи таҳассуси 6D091100 – Геоэкология ва идоракунии истифодабарии табиат (6D091101.02 – Соҳаи илмҳои география) пурра мутобикат менамояд:

1.10. Коркарди асосҳои илмӣ истифодаи самаранок ва ҳифзи захираҳои об, ҳаво, хок, рекреатсионӣ, маъданӣ ва энергетикӣ Замин;

1.16. Ҷанбаҳои геоэкологии рушди устувори минтақаҳо;

1.17. Арзёбии геоэкологии ҳудудҳо. Усулҳои муносири харитасозии геоэкологӣ, системаҳои иттилоотӣ дар геоэкология.

2. Мубрами мавзу таҳқиқотӣ

Дар замони муосир бо сабаби тағйироти номусоиди вазъи экологии муҳити табиӣ, фароҳам нагардидани шароити мукаммали истироҳатӣ ва болоравии дараҷаи дучоршавии фард ба ҳаяҷони руҳӣ тамоюли устувори бадшавии вазъи саломатии аҳоли ба назар мерасад. Хусусан, муҳити зисти шаҳрҳо ниёзҳои физиологӣ ва руҳонии инсонро қонеъ гардонида натавониста истодаанд, ки боиси афзоиши босуръати талабот ба хизматрасониҳои рекреатсионӣ мегардад. Дар ин ҳолат, нақши ҳудудҳои табиӣ махсус муҳофизатшаванда баҳри таъмини истироҳати бофароғат ва барқарорсозии саломатии ҷисмонӣ руҳии фардҳо хеле меафзояд.

Ҳудудҳои табиӣ махсус муҳофизатшаванда, ҳамчун қитъаҳои хоси табиӣ, ки муҳити зисти онҳо дар ҳолати нисбатан дастнорасида ҳифз гаштааст, дар қонеъ намудани ниёзҳои физиологӣ ва руҳонии фард нақши муассир бозида метавонанд. Дар ҳамаи қитъаҳои ҷаҳон боздиди мавзёҳои дорӣ ба истилоҳ “табиати ваҳшӣ ё дастнорасида”, ба намудҳои маъмул ва бонуфузи фаъолияти инсон дар вақти фориғ аз вақти корӣ гаштааст. Ҳудудҳои табиӣ махсус муҳофизатшаванда бошад, шароитҳои мусоидро барои истироҳати босифат, беҳатар ва аз ҷиҳати экологӣ муваффақро фароҳам меоваранд, ки ба фаҳмиши васеи саломатӣ, ки аз ҷониби Ташкилоти умумиҷаҳонии тандурустӣ қабул шудааст, мувофиқ мебошанд.

Дар шароити табиӣ Ҷумҳурии Тоҷикистон, аз ҷумла дар ҳудуди маъмурии вилояти Суғд, масъалаи рушди мутаваззини фаъолияти сайёҳӣ-рекреатсионӣ дар ҳудудҳои табиӣ махсус муҳофизатшаванда аҳамияти рӯзафзун пайдо мекунад. Зеро, аз як ҷониб шароити табиӣ ин ҳудудҳо дорӣ иқтисодӣ баланди рекреатсионӣ мебошанд ва ба солимгардонии аҳоли,

инчунин, рушди сайёҳии экологӣ мусоидат менамоянд. Аз тарафи дигар, солҳои охир ҳолатҳои таъсири манфии намуҳои гуногуни истифодаи захираҳои сайёҳӣ-рекреатсионӣ - ҳам кӯтоҳмуддат ва ҳам дарозмуддат - ба экосистемаҳои табиӣ дар ҳудудҳои табиӣ махсус муҳофизатшаванда ба қайд гирифта шудаанд. Ин таъсирот метавонанд устувории геоэкологии ҳудудҳои табиӣ махсус муҳофизатшавандаро коҳиш диҳанд, ки сабабгори зухуроти хатар ба гуногунии биологӣ мегардад ва ҳам имконияти рушди устувори онҳо дар ояндаро маҳдуд менамоянд.

Бинобар ин, арзёбии илман асосноки потенциали рекреатсионии ҳудудҳои табиӣ махсус муҳофизатшаванда, таҳлили вазъи муосир ва сатҳи фишори антропогенӣ, инчунин таҳияи тавсияҳо доир ба оптимизатсияи шакл ва шиддати истифодаи захираҳои рекреатсионӣ вазифаҳои муҳими аввалиндараҷа маҳсуб меёбад. Чунин ҳадафҳо, хусусан дар заминаи таъмини ҳамгироёнаи вазифаҳои ҳифзи табиат ва рушди сайёҳии экологӣ мавқеи муҳимро доро аст. Зеро, ҳар дуи ин самтҳо ҳадафҳои баробарвазни фаъолияти ҳудудҳои табиӣ махсус муҳофизатшаванда маҳсуб меёбанд.

Ҷоиз ба таъкид аст, ки ҳудудҳои табиӣ махсус муҳофизатшаванда натавонанд бо мақсади ҳифзи маҷмааҳои нодири табиӣ ва гуногунии биологӣ, балки ҳамчунин барои рушди таъмини фаъолияти рекреатсионии ба принципҳои истифодаи устувори захираҳои табиат асосёфта таъсис дода шудаанд. Лекин, таъмини самараноки расидан ба ин ҳадафҳо танҳо дар шароити дарки амиқи илмӣ таъсири сайёҳӣ, аз ҷумла сайёҳии экологӣ ба устувории геоэкологии ҳудуд бо назардошти хусусиятҳои табиӣ ва иҷтимоию иқтисодии маҳаллӣ имконпазир мебошад.

Бо назардошти андешаҳои болозикр, омӯзиши таъсири фаъолияти сайёҳӣ-рекреатсионӣ ба устувории геоэкологии ҳудудҳои табиӣ махсус муҳофизатшаванда аз масъалаҳои муҳими илмӣ табиатшиносӣ ва амалияи замони муосир ба ҳисоб рафта, баррасии он аз ҷониби диссертант Каримӣ М.Д. амали саривақтӣ ва мубрам арзёбӣ кардан мумкин аст.

3. Дараҷаи наwgонии натиҷаҳо дар диссертатсия ва нуқтаҳои илмие, ки ба ҳимоя пешниҳод мешаванд

Наwgонҳои илмӣ таҳқиқоти диссертатсияи мазкур дар исботи илмӣ самтҳои асосии тақмили механизми ташкил ва рушди устувори сайёҳии экологӣ дар ҳудудҳои табиӣ махсус муҳофизатшавандаи вилояти Суғд, дар мисоли парваришгоҳи “Дараи Сабз” таҷассум ёфтааст. Дар чараёни таҳқиқот диссертант бори нахустин таҳқиқи маҷмуавии шароит ва захираҳои табиӣ-геоэкологии ҳудудҳои табиӣ махсус муҳофизатшавандаи вилояти Суғдро аз лиҳози объекти табиӣ ва сайёҳӣ бо арзёбии имкониятҳо, иқтидори ташкил ва рушди сайёҳии экологӣ дар заминаи захираҳои табиӣ-геоэкологии ҳудудҳои табиӣ махсус муҳофизатшавандаи вилояти Суғд гузаронидааст. Ӯ мустақилона дар самтҳои таҳияи харитаҳои геоэкологӣ, рекреатсионӣ ва хатсайрҳои сайёҳӣ дар ҳудудҳои табиӣ махсус муҳофизатшаванда (парваришгоҳи “Дараи Сабз”) ва таҳқиқи таъсири бевосита ва мутақобилаи сайёҳии экологӣ ба муҳити геоэкологии ҳудудҳои табиӣ махсус муҳофизатшаванда таҳқиқоти муфассали илмӣ гузаронидааст.

Нуктаҳои ба ҳимоя пешниҳодшаванда, ки дар диссертатсия муқаррар гардидааст, ҳамагӣ чор бандро дар бар мегиранд:

1. Муайянсозии сохтор, ҳолат ва хусусиятҳои ҳудудҳои табиӣ махсус муҳофизатшавандаи вилояти Суғд таъмини рушд ва истифодаи оқилонаи иқтисодии сайёҳӣ-рекреатсионии мавҷударо имконпазир мегардонад.

2. Истифодаи ҳудудҳои табиӣ махсус муҳофизатшавандаи вилояти Суғд дар заминаи асосҳои илмӣ дар мисоли парваришгоҳи “Дараи Сабз” ҳадафи маҳдуд кардани таъсири манфӣ ба муҳити зистро доро аст.

3. Омӯзиши таъсири сайёҳии экологӣ ба устувории геоекологии маҳал имконияти муайянсозии сатҳи муътадили таъсир ба муҳити зисти ҳудуди парваришгоҳи “Дараи Сабз”-ро муҳайё менамояд.

4. Таҳияи тавсияҳои мушаххас ҷиҳати рушди сайёҳии экологӣ дар ҳудудҳои табиӣ махсус муҳофизатшавандаи вилояти Суғд имконият медиҳанд, ки захираҳои геоекологӣ ҳифз карда шаванд.

Нуктаҳои, ки барои ҳимоя пешниҳод шудаанд, муҳтаво, мақсад ва вазифаҳои асосии дар диссертатсия гузашташударо пурра инъикос менамоянд.

4. Асоснокӣ ва эътимоднокии хулосаю тавсияҳои дар диссертатсия ифодаёфта

Дарҷаи эътимоднокии натиҷаҳо дар таҳлили ҳамаҷонибаи адабиёти мавҷудаи соҳавӣ, истифодаи усулҳои муосири таҳқиқоти саҳроӣ ва лабораторӣ, тасвиби натиҷаҳо дар ҳамоишҳои байналмилалӣ, ҷумҳуриявӣ ва минтақавӣ илмӣ, интишори онҳо дар маҷаллаҳои тақризшавандаи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон тасдиқ мешавад.

5. Ҳаҷм ва сохтори диссертатсия

Дар қисмати муқаддима аҳамияти мавзӯи таҳқиқотӣ ҳамаҷониба асоснок карда шуда, мақсаду ҳадафҳо, объекту предмети таҳқиқот, муҳтавои навгониҳои илмӣ, натиҷаҳои амалии бадастовардашуда ва ғайра муайян, инчунин инъикос ёфтаанд.

Дар боби якум “Заминаҳои илмӣ-методологии ташкили сайёҳии экологӣ, омили рушди ҳудудҳои табиӣ махсус муҳофизатшаванда” ақидаҳо, нуктаи назар ва андешаҳои илмӣ-амалии муҳаққиқону мутахассисони соҳаҳои гуногуни табиатшиносӣ дар самтҳои тафсири мафҳуми сайёҳии экологӣ ва истифодаи мақсадноки ҳудудҳои табиӣ махсус муҳофизатшаванда ҳамчун объекти сайёҳӣ муфасссал таҳлил ва баён карда мешавад. Инчунин, аниқ карда шудааст, ки муҳаққиқони сершумори ватанӣ низ дар ин самт таҳқиқоти пурсамар гузаронида, андешаҳои ҷолибро ҷиҳати хусусиятҳои ин раванд, аз ҷумла тағйироти муҳити геоекологии ҳудудҳои табиӣ махсус муҳофизатшаванда пешниҳод кардаанд.

Умуман, масъалаи истифодаи ҳудудҳои табиӣ махсус муҳофизатшаванда ба ҳайси объекти сайёҳӣ дорои сатҳи баланди таҳқиқоти илмӣ мебошад, аммо, дар қисми зиёди таҳқиқоти зикргардида таваҷҷуҳ бештар ба намудҳои мамнӯъгоҳҳо ва боғҳои миллии зоҳир гардидааст. Инчунин, аниқ карда шудааст, ки масъалаи ташкил ва тақомули сайёҳии

экологӣ дар ҳудудҳои табиӣ махсус муҳофизатшавандаи Тоҷикистон падидаи нисбатан нав дар солҳои охир буда, бо сабаби оғози чараёни ташаккули мавриди таҳқиқотҳои комил ва ҳамаҷонибаи илмӣ қарор дода нашудаанд ва зарурати таҳқиқи таъсири сайёҳӣ, аз ҷумла сайёҳии экологӣ ба нигоҳдории гуногуннамудии биологӣ, иқтисодиёти минтақа ва истифодаи захираҳои рекреатсионии ҳудудҳои табиӣ махсус муҳофизатшаванда то ба ҳанӯз боқӣ мемонад. Инчунин, чиҳати муайян намудани устуворияти геоэкологии ҳудудҳои табиӣ махсус муҳофизатшавандаи вилояти Суғд, алаҳусус парваришгоҳи “Дарай Сабз” дар ташкил ва рушди сайёҳии экологӣ таҳқиқот дар сатҳ ва дараҷаи кофӣ гузаронида нашудаанд ва тафсири он дар адабиётҳои илмӣ қарибки дучор нагардидааст. Маҳз, чунин хусусиятҳо барои интиҳоби мавзӯи меҳварии таҳқиқоти диссертатсионӣ заминаи илмӣ ва шароити зарурӣ фароҳам овардаанд. (саҳ. 11-43)

Муҳтавои боби дууми диссертатсия “Тавсифи табиӣ – географии ландшафтҳои экосайёҳӣ - рекреатсионии вилояти Суғд” тавсифи муфассали шароити табиӣ-географӣ, геоэкологии минтақа, имкониятҳои нигоҳдории гуногуннамудии табиӣ онҳоро дар бар мегирад ва аз нуқтаи таҳқиқоти ҳосаи илмӣ мавриди омӯзишу таҳлилҳои ҳамаҷонибаи геоэкологӣ қарор дода шудааст. (саҳ. 44-80)

Дар зербоби 2.1. *Шароити табиӣ-географӣ ва геоэкологии маҳал* хусусиятҳои сохти геологӣ, релеф, иқлим ва минтақабандии табиӣ минтақа инъикос гардидаанд ва шароити табиӣ, ки ба ташаккули манзараҳои сайёҳӣ таъсир мерасонанд, мавриди таҳлил қарор гирифтаанд. Инчунин, ҳатарҳои геоэкологӣ ва маҳдудиятҳои, ки бо истифодаи ғайилонаи муҳити табиӣ алоқаманданд, дар ин зербоб баррасӣ шудаанд. Инчунин, маълумоти мавҷуда доир ба хусусиятҳои табиӣ геоэкологии вилояти Суғд, яъне қисми ғарбии водии Фарғона бо даштҳои доманаи кӯҳҳо ва нишебӣҳои пуштаҳои назди он, инчунин водии Зарафшон оварда шудааст.

Таъкид мегардад, ки объекти таҳқиқотӣ – парваришгоҳи “Дарай Сабз” дар мавзеи дуртар аз равандҳои ҳатарноки геодинамикӣ, манбаҳои таъсири радиатсия ва маҳфузгоҳҳои партовҳои хусусияти радиоғайолодшта ҷойгир аст ва ин омил ба ҷалби сайёҳони дохиливу хориҷӣ ба иншооти мазкур манбаи ҳатар буда наметавонанд ва баръакс, мавзеъро ба сифати макони мусоиди экологӣ тавсиф медиҳад. (саҳ. 44-62)

Моҳияти зербоби 2.2. *Тавсифи умумии захираҳои обӣ, аҳамияти рекреатсионӣ ва сатҳи хизматрасонии сайёҳӣ* дар шарҳи сарчашмаҳои обҳои минералӣ, кӯлҳои табиӣ дорои пайдоиши пириҳӣ ва тектоникӣ дошта, инчунин намудҳои хизматрасониҳои мавҷудаи экосайёҳӣ ва табобатӣ баён карда шудаанд. Ба арзёбии сатҳи ҷорӣ истифодаи ин объектҳо ва нерӯи рушди устувори онҳо аз ҷониби диссертант таваҷҷуҳи махсус дода шудааст. (саҳ. 62-71)

Мазмунӣ зербоби 2.3. *Ҳудудҳои табиӣ махсус муҳофизатшаванда, ҳамчун объекти рушди сайёҳии экологӣ* аз муҳимияти ҳудудҳои табиӣ махсус муҳофизатшавандаи вилояти Суғд барои сайёҳии экологӣ таркиб ёфта ва мавриди омӯзиш қарор гирифтаанд. Ғайр аз он, ҳадафҳои ҳифзи муҳити

табӣӣ, фаъолияти рекреатсионӣ ва маърифатии тадбирҳои муҳофизатӣ таҳлил гардида, арзёбии муқаддамотии устувории геоэкологӣ дар шароити истифодаи бонизомии сайёҳӣ-рекреатсионӣ дода шудааст. Дар асоси ин таҳлил заминаи илмӣ ва амалии арзёбии минбаъдаи иқтидори объектҳои мушаххаси табиӣ, яъне ҳудудҳои табиӣ махсус муҳофизатшаванда дар мисоли “Дараи Сабз” ташаккул ёфтааст. (сах. 71-79)

Боби сеюм “Арзёбии захираҳои табиӣ - геоэкологии парваришгоҳи “Дараи Сабз” бо мақсади ташкили сайёҳии экологӣ” маълумотҳои муфассали тавсифи захираҳои табиӣ парваришгоҳи “Дараи Сабз” ва натиҷаҳои таҳлили чуқуру ҳамаҷонибаи шароити табиӣ-географиро дар бар гирифта, дар заминаи арзёбии захираҳои мавҷудаи табиӣ ва имкониятҳои рекреатсионӣ масъалаи ташкил ва рушди сайёҳии экологӣ дар объекти таҳқиқот омӯзишу таҳқиқ карда мешаванд. Натиҷаҳои таҳлили мукаммали хусусиятҳои табиӣ, ландшафтӣ ва геоэкологии парваришгоҳи “Дараи Сабз” бо мақсади муайян кардани иқтидори рекреатсионӣ ва асосноккунии имкониятҳои рушди устувори сайёҳии экологӣ дар ҳудуди он пешниҳод гардидаанд. Бо истифода аз мушоҳидаҳои сахроӣ, арзёбиҳои геоэкологӣ ва таҳлили захираҳои табиӣ, ақидаҳои калидӣ ташаккул ёфтаанд, ки арзиши функционалии ин объекти муҳофизатшавандаро барои фаъолияти сайёҳии экологӣ инъикос мекунанд. (сах. 81-110)

Дар зербоби 3.1. Таснифоти сарватҳои табиӣ парваришгоҳи “Дараи Сабз” захираҳои табиӣ парваришгоҳ мутобиқи намудҳо ба низом дароварда шудаанд. Инчунин, ҳолати онҳо, дараҷаи ҳифз ва мувофиқати онҳо барои истифодаи рекреатсионӣ бе зарар ба муҳити зист арзёбӣ гардидааст. Ба намудҳои нодир ва дар арафаи азбайравӣ қарордоштаи наботот ва ҳайвонот, инчунин ба масъалаҳои ҳифзи онҳо ва ба ягонагии сохтори манзаравӣ диққати махсус дода шудааст. (сах. 81-94)

Зербоби 3.2. Хусусиятҳои геоэкологӣ, мушкилот ва имкониятҳои рушди сайёҳии экологӣ дар маҳали таҳқиқот натиҷаи таҳлили аломатҳои геоморфологӣ ва экологии мебошанд, ки ба устувории экосистемаҳои парваришгоҳ дар шароити фишори рекреатсионӣ таъсир мерасонанд. Минтақаҳои ҳассос ба таъсироти омилҳои беруна муайян гардида, тавсияҳо барои ҳифзи онҳо ва танзими чараёни ташрифи меҳмонон пешниҳод шудаанд. Арзёбии аввалияи устувории геоэкологии ландшафтҳо дар заминаи фаъолияти нақшавии қабулу гусели сайёҳон гузаронида шудааст. (сах. 94-106)

Муҳтавои зербоби 3.3. Чараёнҳои геодинамикӣ, таъсироти антропогенӣ ва таъйироти захираҳои геоэкологии парваришгоҳи “Дараи Сабз” хусусиятҳои ҳосаи геоэкологии парваришгоҳи “Дараи Сабз” ошкор ва таҳқиқ гардида дар бар мегиранд. Зеро, дар масоҳати 350-400 га зухуроти раванди биогеохимиявӣ ташаккули биосенози махсус – пӯшиши хокию алафӣ дар намуди теппачаҳои шаклашон гуногун бо баландии 0,4-0,7 м бо сатҳи баланди обҳои зеризаминиро таъкид менамоянд. Ҳолати мазкур дар минтақаи кӯҳсор, дар баландии 1450-2200 м ба мушоҳида мерасад, ки дар кӯҳпораи нишебиаш 28-40° ва экспозитсияи ҷанубу шарқӣ ташаккул ёфтааст.

Пайдоиш (генезис)-и типи тавсифшудаи релеф бо пастшавии равандҳои нишебӣ бо таҳшиниҳои аллювиалии пӯшиши хокӣ ва растанӣ шарҳ дода шудааст. Инчунин, олами ҳайвонот (масалан, ҳукҳои ваҳшӣ, микроорганизмҳо, бактерияҳо ва ғайра) барои ғизогирии пайваста ба нашъунамои қисми решагии растаниҳо ва тағйироти муҳити геоэкологии маҳал мусоидат кардаанд. (саҳ. 106-109)

Боби чоруми диссертатсия “Имкониятҳои ҳуқуқӣ ва экологӣ - иқтисодии рушди сайёҳӣ дар ҳудудҳои табиӣ махсус муҳофизатшаванда” ба таҳлили заминаҳои ҳуқуқӣ, экологӣ, иқтисодӣ ва дигари рушди сайёҳӣ, аз ҷумла сайёҳии экологӣ дар ҳудудҳои табиӣ махсус муҳофизатшаванда бо назардошти натиҷаҳои таҳқиқоти тӯлонии хоса таъя намудааст. (саҳ. 111-148)

Заминаи зербоби 4.1. Асноди меъёрӣ - ҳуқуқии танзими соҳаи сайёҳӣ, аз ҷумла сайёҳии экологӣ аз инъикоси воқеии асосҳои ҳуқуқӣ ва институтсионалии фаъолияти сайёҳии экологӣ дар марзи ҳудудҳои табиӣ махсус муҳофизатшаванда иборат мебошад, ки дар он танзими санадҳои қонунгузорӣ, ки истифодаи ҳудудҳои фонди табииро барои ҳадафҳои сайёҳӣ инъикос меёбад. Инчунин, шаклҳои идораи моликият, механизмҳои идоракунии давлатӣ ва ҷамъиятӣ, инчунин масъалаҳои иҷозатномадиҳӣ, мониторинг ва назорат бар фаъолияти субъектҳои сайёҳии экологӣ бо таҳияи намунаи Шартнома доир ба идоракунии муштарақ ва муваққатии ҷангал ва ғайраҳо таҳлил гардидаанд. (саҳ. 111-114)

Дар зербоби 4.2. Принсипҳои таъкиди имкониятҳои ташкили сайёҳии экологӣ дар ҳудуди табиӣ парваришгоҳи “Дараи Сабз”, таҳияи ҳатсайрҳои сайёҳӣ дар асоси натиҷаҳои таҳқиқот равияҳои методологӣ барои ташкили инфрасохтори сайёҳӣ-рекреатсионӣ бо назардошти маҳдудиятҳои экологӣ ва гуногунии манзаравӣ илман асоснок карда шудаанд. Масирҳои эҳтимолии рушди сайёҳии экологӣ дар ҳудудҳои табиӣ махсус муҳофизатшаванда таҳия шуда, намунаҳои турҳои мавзӯӣ (ботаникӣ, орнитологӣ, этнографӣ) пешниҳод гардидаанд, ки барои минтақаҳои дорои дараҷаи гуногуни сарбории антропогенӣ муҳим аст, муайян шудаанд.

Бо мақсади таҳлили комплекси илмӣ мушкilotи ташкили сайёҳии экологӣ дар парваришгоҳи “Дараи Сабз” ва муайян кардани роҳҳои самараноки он аз ҷониби диссертант таҳлили SWOT гузаронида шудааст, ки барои татбиқи барномаҳои рушди сайёҳии экологӣ ва барои аниқсозии дурнамои соҳаи сайёҳӣ мусоидат менамояд. (саҳ. 115-132)

Маълумоти дар зербоби 4.3. Таъсири ташкили сайёҳии экологӣ ба фарҳанг ва маърифати экологии аҳолии маҳаллӣ инъикосёфта шаҳодат медиҳад, ки афзудани шумораи ташрифи сайёҳон ба ноҳияи Шаҳристон, аз ҷумла сайёҳони экологӣ ба парваришгоҳи “Дараи Сабз” барои ҳалли масъалоти муайяни иҷтимоиву иқтисодии минтақаи кӯҳӣ мусоидат мекунад. Баҳри дарки хусусиятҳои иқтисодӣ-иҷтимоӣ суҳбатҳои самимии тӯлонӣ ва пурсиши афкор бо намояндагони қишрҳои мухталифи ҷомеа гузаронида шудааст, ки натиҷаи онҳо барои дарёфти тамоми ҷанбаҳои тағйироти фарҳанг ва маърифати экологии аҳолии ҳудудҳои табиӣ махсус

мухофизатшаванда ва ҳудудҳои ҳамшафат, имконияти пешгирии саривактии тамоюлҳои манфии рушди сайёҳӣ дар марҳилаҳои ибтидоӣ, таҳияи барномаҳои миёнамуҳлати ноҳиявӣ дар самти болобардории маърифат ва фарҳанги экологӣ ва ғайраҳо заминаи бозғатимоди маълумотҳои дақиқ мебошад. (сах. 132-137)

Дар зербоби 4.4. Ҷанбаҳои болоравии сатҳи иқтисоди аҳолии атрофи парваришгоҳи “Дараи Сабз” натиҷаҳои пурсиши афкори сайёҳон, аз ҷумла сайёҳони хориҷӣ, таҳқиқоти ҳосаи муаллиф ва маълумоти омори оварда шудааст, ки аз болоравии сатҳи иқтисоди аҳолии маҳал дар натиҷаи рушди соҳаи сайёҳӣ, аз ҷумла сайёҳии экологӣ гувоҳӣ медиҳанд. Чунин натиҷаҳоро тағйироти мусбати нишондиҳандаҳои сатҳи даромаднокии аҳоли ва ҷараёни босуръати болоравии сатҳи неқӯаҳволии аҳоли исбот менамояд. Зеро, ошкор ва асоснок карда шудааст, ки барои ташкил ва рушди сайёҳии экологӣ дар ҳудуди парваришгоҳи “Дараи Сабз” заминаҳои бозғатимоди табиӣ, иқтисодӣ, илмӣ ва ғайра мавҷуданд. Барои таъмини рушди бемайлони соҳаи сайёҳӣ ва таъмини устуворияти геозкологӣ дар ҳудуди парваришгоҳи “Дараи Сабз” унсурҳои мухталифи механизми рушди устувор, аз ҷумла таъмини фазои мусоиди сохибкорӣ дар заминаи тақомули асноди меъёрӣ – ҳукукии ташкил ва рушди сайёҳии экологӣ, ҷалби сармоягузорӣ аз сарчашмаҳои мухталиф, аз ҷумла грантӣ барои баланд бардоштани сатҳи сифати хизматрасониҳои сайёҳӣ, бунёди инфрасохторҳои нав ва ғайра пешниҳод карда шудаанд.

Бо мақсади меъёрҳои баҳодихӣ ё арзёбии самароварӣ ва пешрафти сайёҳии экологӣ дар доираи объекти табиӣ мушаххас, аз ҷумла парваришгоҳи “Дараи Сабз” диссертант индикаторҳои дақиқро муайян кардааст, ки ба таҷрибаҳои мавҷудаи давлатҳои пешрафтаи ҷаҳон, натиҷаи омӯзиш ва таҳлили онҳо таъя менамояд ва дар таъмини устуворияти геозкологӣ нақши калидӣ мебозанд. (сах. 137-142)

Моҳияти зербоби 4.5. Дурнамои рушди соҳаи сайёҳӣ, аз ҷумла сайёҳии экологӣ дар парваришгоҳи “Дараи Сабз” нишон медиҳад, ки иқтидори рекреатсионии парваришгоҳи “Дараи Сабз” ба ҳайси объекти сайёҳии экологӣ арзёбӣ карда шаванд, ҳам дорои баъзе маҳдудиятҳо ва принсипҳои интихоби моделии парваришгоҳи мазкурро тақозо менамоянд. Зеро, парваришгоҳи “Дараи Сабз” дорои пойгоҳи илмӣ – таҳқиқотӣ, натиҷаи баҳисобгирии олами набототу ҳайвонот ва экосистема, арзёбии гуногуннамудии биологӣ ва мушоҳидаҳои тӯлонии ҳолати табиат мебошад. Дар натиҷаи таҳқиқот аниқ карда шудааст, ки инфрасохтори ба қадри муайян рушдёфта ва ғайраҳо минтақаи Суғдро аз ҷиҳати иқтидор дар қатори мавзеҳои бартаридоштаи рушди минбаъдаи сайёҳии экологӣ дар Тоҷикистон муаррифӣ мекунад. (сах. 142-147)

Қисмати хулосаҳои диссертатсия, ки дар анҷоми ҳар як боб ва хулосаҳои ниҳии кори диссертатсионӣ нуктаҳои калидии таҳқиқотро дар бар гирифта, натиҷаҳои муҳимтарини давоми таҳқиқот бадастомадаро инъикос менамоянд. Хулосаҳои умумии диссертатсия, ки ҷамъбасти мантиқии тамоми кори илмӣ мебошад, воқеияти далелу бурҳонҳои овардашударо таъмин

намудааст. Ҳамаи ин маълумоти илмӣ заминаи устуворро барои таҳқиқоти минбаъдаи илмӣ ва амалии рушди соҳаи сайёҳӣ, аз ҷумла сайёҳии экологӣ муҳайё месозанд, аз ҷониби диссертант мушаххасан баён карда мешавад.

Дар бахши тавсияҳо оид ба истифодаи амалии натиҷаҳои таҳқиқот аз ҷониби муаллиф доир ба имкониятҳои истифодаи амалии натиҷаҳои таҳқиқот пешниҳодҳои шаклан мушаххас оварда шудаанд. Ҳамзамон, тавсияҳо ҷиҳати тақмили заминаи меёрий-ҳуқуқӣ ва сохтори ташкилии фаъолияти марбут ба таъмини мувозинати байни ҳифзи табиат ва рушди сайёҳӣ пешниҳод мегарданд. Зарурати андешидани тадбирҳои ҳамгироёнаи экологӣ-маърифатӣ, банақшагирии устувори масирҳои сайёҳӣ, ташкили ҳамкориҳои самаранок байни мақомоти давлатӣ, аз ҷумла давлатҳои ҳаммарз ва сертификатсияи экологӣ барои объектҳои сайёҳии экологӣ дар асоси шартномаи тарафайн ва ғайраҳо асоснок карда шудааст.

6. Аҳамияти илмӣ, амалӣ, иқтисодӣ ва иҷтимоии диссертатсия аз он иборат аст, ки натиҷаҳои таҳқиқоти диссертатсионӣ метавонанд дар фаъолияти Кумитаи рушди сайёҳии назди Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон, шуъбаи рушди сайёҳии Мақомоти иҷроияи ҳокимияти давлатии вилояти Суғд, Кумитаи ҳифзи муҳити зисти назди Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон, Сарраёсати ҳифзи муҳити зист дар вилояти Суғд, инчунин дар раванди таълими ихтисосҳои равияи табиатшиносии муассисаҳои таҳсилоти олии касбии Ҷумҳурии Тоҷикистон, аз ҷумла самтҳои аграрӣ, географӣ, экологӣ ва сайёҳӣ мавриди истифодаи пайваста қарор гиранд. Инчунин, натиҷаҳои таҳқиқот метавонанд ба ташаккули инфрасохтори устувори сайёҳӣ, афзоиши шуғли аҳоли дар минтақаҳои дорои иқтидори сайёҳӣ, беҳтар гардидани вазъи экологӣ дар қаламравҳои табиӣ тавассути қорӣ намудани меёриҳои сайёҳии устувор, баланд гардидани ҳолибияти сармоягузориҳои соҳа ва ғайраҳо мусоидат намоянд, ки аҳамияти иқтисодӣ ва иҷтимоии диссертатсияро таъкид менамоянд. Ғайр аз он, татбиқи тавсияҳои амалӣ, ки дар асоси таҳқиқоти диссертатсионӣ таҳия шудаанд, метавонанд ба рушди соҳибкориҳои хурду миёна, бахусус дар соҳаҳои сайёҳии экологӣ ва агросайёҳӣ саҳми назаррас гузоранд, ки ба баланд шудани сатҳи даромади аҳолии маҳаллӣ таъсири мусбат расонида, рушди иқтисодию иҷтимоии минтақаҳои дурдаст, аз ҷумла ҳудудҳои табиӣ махсус муҳофизатшавандаро таъмин менамояд.

7. Нашри натиҷаҳои таҳқиқ аз рӯйи мавзӯи диссертатсия

Ҷузъҳои асосии кори диссертатсионӣ дар 24 мақолаҳои илмӣ, аз ҷумла 4 мақола дар нашрияҳои тақризшавандаи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон нашр гардидаанд. Ин ба талаботи Комиссияи олии аттестатсионӣ дар бораи фаъолиятҳои нашрии номзадон ба дараҷаи илмӣ мувофиқат намуда, навоарӣ, аҳамият ва тасдиқи натиҷаҳои таҳқиқотро дар ҷомеаи илмӣ таъмин менамояд. Нашри маводҳо дар нашрияҳои тақризшавандаи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон шаҳодати сатҳи баланди арзёбии қоршиносӣ ва эътирофи аҳамияти илмӣ маводҳои пешниҳодгардида мебошанд.

8. Мутобиқати барасмиятдарории диссертатсия ба талаботи Комиссия

Автореферати рисолаи диссертатсионӣ дар маҷмуъ тамоми мундариҷа ва муқаррароти асосии қори рисола ро инъикос мекунад. Хулосаҳо ва тавсияҳо оид ба истифодаи амалии натиҷаҳои таҳқиқот бо забонҳои тоҷикӣ ва русӣ мантиқан баробармазмун мебошад. Автореферат, ба талаботи Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, № 267 тасдиқ шудааст, ҷавобгӯ мебошад.

Гарчанде, ки дар қисмати болоии тақриз баҳои мусбат ҷиҳати таҳлили маълумотҳо баён гардида бошад ҳам, дар рисолаи мазкур баъзе камбудӣҳо, ҳолатҳои баҳсталаб, ғалатҳои техникӣ, имлоӣ ва амсоли онҳо қой доранд, ки ҷузъӣ буда, ба сифати диссертатсия ва сатҳи илмӣ он таъсири манфӣ намерасонад. Вале, ҳолатҳои зеринро метавон ҷудо намуд, ки барои баланд бардоштани сатҳи ороишӣ, илмӣ, амалӣ ва дигари диссертатсия мусоидат карда метавонанд:

1. Дар диссертатсия ҷанбаҳои умумӣ ва фарқияти мафҳумҳои сайёҳии экологӣ ва сайёҳии рекреатсионӣ ба таври ҷудогона аниқ ва муфасссал карда нашудаанд, ки ҳолати мазкур боиси пайдоиши душворфаҳмии терминологӣ, махсусан дар заминаи таъсири бевосита ва бавоситаи онҳо ба ҳудудҳои табиӣ махсус муҳофизатшаванда мегардад.

2. Даромад ва манфиати иқтисодии аҳолии маҳаллии атрофи парваришгоҳи “Дараи Сабз” аз рушди соҳаи сайёҳӣ, аз ҷумла сайёҳии экологӣ дар сатҳи кофӣ таҳлил ва инъикос нагардидаанд.

3. Болоравии сатҳи зиндагии аҳолии атрофи ҳудудҳои табиӣ махсус муҳофизатшаванда тавассути рушди сайёҳии экологӣ дар заминаи тафсиلى механизмҳои мушаххаси ташкили қойҳои нави қорӣ ва ҷалби сокинони маҳаллӣ асоснок карда нашудааст.

4. Дар диссертатсия механизмҳои таъсиррасони ташкили назорати давлатӣ ҷиҳати риояи меъёрҳои ҳифзи муҳити зист ва заминаи илмӣ тадбирҳо барои қоҳиш додани таъсири инсонӣ пешниҳод нашудаанд.

5. Номгӯи тадбирҳои мушаххас баҳри маҳдуд кардани фишори антропогенӣ ба захираҳои рекреатсионӣ ва таъмини ҳифзи экосистемаҳои парваришгоҳ дар ҳолати болоравии сатҳи қараёни сайёҳӣ, аз ҷумла сайёҳии экологӣ таҳия ва пешниҳод карда нашудаанд.

6. Ҷузъиёти механизмҳои ҳамқорӣ бо мақомоти дахлдори Ҷумҳурии Ёзбекистон ва мавқеи Боғи миллии “Зоомин” дар таъмини рушди сайёҳии экологӣ дар “Дараи Сабз” мушаххас баён наёфтаанд.

Қоиз ба зикр аст, ки норасоӣ ва камбудӣҳои зикргардида хусусияти ҷузъӣ дошта, эътибори илмӣ қори диссертатсиониро қоста намекунанд ва ба муҳтавои илмӣ қор таъсири манфӣ назаррас намерасонанд.

Дар маҷмуъ, диссертатсияи Қаримӣ Мадина Давронзода дар мавзуи “Хусусиятҳои ташкили сайёҳии экологӣ дар ҳудудҳои табиӣ махсус муҳофизатшавандаи вилояти Суғд (Дараи Сабз) ва таъсири он ба устуворияти геоекологӣ”, ки барои дарёфти дараҷаи илмӣ доктори фалсафа (PhD) - доктор аз рӯйи ихтисоси 6D091100 – Геоекология ва идоракунии

истифодабарии табиат пешниҳод гардидааст, дар сатҳи баланди илмӣ ба анҷом расида, ба талаботи бандҳои 31, 33, 34 ва 35 Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, № 267 ва қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 26 июни соли 2023, №295 “Дар бораи тағйиру иловаҳо ба қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, №267” тасдиқ шудааст, мувофиқ буда, муаллифи он сазовори дарёфти дараҷаи илмӣ доктори фалсафа (PhD) - доктор аз рӯйи ихтисоси 6D091100 – Геоэкология ва идоракунии истифодабарии табиат (6D091101.02 – Соҳаи илмҳои география) мебошад.

Муқарризи расмӣ:

доктори илмҳои биология,
профессори кафедраи география
ва сайёҳии Донишгоҳи давлатии
Хоруғ ба номи М.Назаршоев

Мамадризоқонов А.А.

“ 14 ” ноябри соли 2025

Суроға: 736000, Ҷумҳурии Тоҷикистон,
шаҳри Хоруғ, кӯчаи Н.Курбонасейнов 58
Тел.: (+992) 91-948-75-91.
E-mail: akbar63@mail.ru

Имзои профессор Мамадризоқонов А.А.-ро тасдиқ мекунам:
сардори раёсати кадрҳо, коргузори
ва корҳои махсуси Донишгоҳи
давлатии Хоруғ ба номи М.Назаршоев

Саидрахмонов Н.С.

Суроғай муассиса:
736000, Ҷумҳурии Тоҷикистон,
шаҳри Хоруғ, кӯчаи Ш.Шоҳтемур 109
Тел.: (+992) 50-133-47-25
E-mail: saidrahmonov2018@mail.ru

“ 14 ” ноябри соли 2025